

Üstad'ın Evindeyiz

Köyün içinden geçerken rastladığımız herkes bize hoş amedi ediyor, güler yüzle, tatlı sözlerle iltifatta bulunuyorlardı. Bunların bir kısmının da katılmasıyla, Üstad'ın eskiden kaldığı evin önüne geldiğimizde, tam bir cemaat teşekkül etmişti.

Şimdi meşhur çınar ağacının altındayız. Bu muhteşem ve yaşlı çınar ağacının dalları, yeşil yaprakları bahar rüzgârı altında titriyor ve sanki bir çeşit ihtilâç ve helecan duygusuyla çırpınıyordu. Balkonda dallar arasında bir merdiven uzanmıştı. Merdivenin sonu, itina ile oturtulmuş bir çardağa varıyordu. Bu çardak, sanki bir bülbül yuvasıydı. Köylüler bu çardağı işaretle:

— *İşte oturduğu ve ekseri geceler tefekkür ve tezekkürünü yaptığı çardağı, dediler teessürle:*

— *Epeydir, hazinâne zikir seslerine hasret kaldık. Artık, seher vakitleri buradan geçerken, O'nun yanık zikir seslerini işitemez olduk, diye ilâve ettiler.*

Üstad'ın, seher vakitleri bu yuvada bir andelib-i zîşan gibi ettiği hazinâne ve garibâne niyazlarını duyar gibi oldum. Bu his ve tahayyülle, burası nazarımda öylesine ulvileşti, öylesine genişledi ve öylesine ihtişamlı bir keyfiyet kazandı ki, dünyanın en muhteşem sarayları bile bunun yanında sönük kalırdı. Çünkü ondaki âsûdelik, ondaki güzellik, ondaki şirinlik, ondaki huzur, ondaki sürür ne saçaklı saraylarda, ne ihtişamlı kaşanelerde, ne de mutantan köşklerde bulunabilirdi. Burası, âdeta Cennet'ten bir köşeydi.

Sıddık Süleyman:

— *Haydi, Üstad'ın evine, medreseye çıkalım, dedi.*

Hep beraber medreseye çıktık, oturduk. Yerde, duvar diplerinde sıra sıra yayılmış minderler vardı. Bir köşede ufak bir teneke soba duruyordu. Duvarlar beyaza boyanmıştı. Oda gayet sade ve mütevâziâne döşenmişti. Burada insanı kendine çeken bir başka hava vardı. Bu derûnî havayı tariften âcizim. Evet, bu hava, ne bağistanda, ne gülistanda bulunurdu. Onun hazzı ne menekşelerden, ne şükufelerden duyulabilirdi. Teneffüs ettiğim havaların hiçbirisine benzemeyen bu esrarlı hava, beni manevî iklimlere doğru çekip sürüklüyordu.

Bu medresenin her taşına sinen bu manevî havayla kendimi âdeta bir nûristana girmiş gibi gördüm ve bir vecd içinde sanki kendimden geçtim...